

Sygn. akt IV U 1337/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Bożena Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 lipca 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

SSO Beata Kurowska

Sygn. akt: IV U 1337/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 14 lipca 2016r. roku odmówił E. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie zarzucając, że została ona oparta na błędnych orzeczeniach lekarza orzecznika i komisji lekarskiej, w których to orzeczeniach błędnie stwierdzono, iż datą stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy jest 13.08.2014r. zaś brak jest podstaw do orzekania, że przed 09.07.2008r. istniała co najmniej częściowa niezdolność do pracy a przed 23.09.2011r. – całkowita niezdolność. Biorąc powyższe pod uwagę wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu dokonując analizy przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w szczególności art. 57 i 58 podniósł, że spełniałby przesłanki do przyznania mu prawa do renty w sytuacji, gdyby częściowa niezdolność do pracy powstała u niego przez 09.07.2008r. a całkowita przed 23.09.2011r. Wniósł aby na tę okoliczność dopuścić dowód z opinii biegłego neurologa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że orzeczeniem z dnia 08 kwietnia 2016r. lekarz orzecznik uznał wnioskodawcę za osobę całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji do dnia 30.04.2017r., z tym ustaleniem, że niezdolność ta powstała 13.08.2014r. nie stwierdził również aby częściowa niezdolność powstała przed 09.07.2008r. Również komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w orzeczeniu z dnia 12.07.2016r. stwierdziła, że wnioskodawca jest okresowo całkowicie niezdolny do pracy jednocześnie ustalając, że niezdolność ta powstała 13.08.2014r. oraz brak jest podstaw do orzeczenia, że przed 09.07.2008r. istniała co najmniej częściowa niezdolność do pracy.

Sąd ustalił co następuje:

E. M. urodzony (...), z zawodu mechanik samochodowy dnia 22 lutego 2016r. złożył wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wymieniony legitymuje się łącznym stażem pracy 28 lat 1 miesiąca i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Zarówno lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 08.04.2016r. jak i komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12.07.2016r. po rozpoznaniu stwardnienia rozsianego, naczyniopochodnego uszkodzenia centralnego układu nerwowego, nadciśnienia tętniczego i przebytej boreliozy uznali wnioskodawcę za osobę całkowicie niezdolną do pracy okresowo, z tym jednak zaznaczeniem, że niezdolność powstała 13.08.2014r., jednocześnie wskazując na brak podstaw do stwierdzenia aby przed 09.07.2008r. istniała co najmniej częściowa niezdolność do pracy.

Na podstawie powyższego zaskarżoną w tej sprawie decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawcy prawa do renty, podnosząc, że zarówno w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o rentę (22.02.2006r. – 22.02.2016r.) jak i w dziesięcioleciu przed datą powstania całkowitej niezdolności do pracy (13.08.2004r. – 13.08.2014r.) nie posiada 5 lat stażu a odpowiednio: 10 miesięcy i 16 dni oraz 2 lata 4 miesiące i 20 dni. Zatem nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do renty.

(dowód – akta ZUS plik III, dokumentacja orzeczniczo-lekarska ZUS).

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego a w szczególności ustalenie czy ubezpieczony uznany przez organ rentowy za osobę całkowicie okresowo niezdolną do pracy stał się przynajmniej częściowo niezdolny do pracy nie później niż do dnia 09 lipca 2008r. , bowiem w tej dacie nie minęło 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu składkowego ubezpieczonego (09.01.2007r.) i posiada on wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat przed dniem powstania niezdolności do pracy, ewentualnie czy całkowita niezdolność do pracy powstała przed 23 września 2011r. – data wejścia w życie art. 58 ustęp 4 ustawy emerytalnej. Wymagała ona wiadomości specjalnych. Celem wyjaśnienia tej kwestii i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych – lekarzy specjalistów z zakresu chorób, które zgłaszał odwołujący oraz wskazanych w zaświadczeniach o jego stanie zdrowia.

Biegły lekarz internista i neurolog w opinii z dnia 21.11.2016r. po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską, po rozpoznaniu wieloogniskowego uszkodzenia mózgu, stwardnienia rozsianego i choroby zwyrodnieniowo-dyskopatycznej kręgosłupa uznali wnioskodawcę za osobę okresowo całkowicie niezdolną do pracy i samodzielnej egzystencji , z zaznaczeniem, że niezdolność ta powstała po 23 września 2011r. Ponadto biegli podnieśli, że brak jest podstaw do uznania powoda za osobę częściowo niezdolną do pracy przed 09 lipca 2008r. W uzasadnieniu biegli podkreślili, że wykonane badania radiologiczne w marcu i sierpniu 2009r. potwierdziły zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa i został on skierowany do poradni neurochirurgicznej. Pierwsza zaś informacja o leczeniu w poradni neurologicznej odnotowana w 1983r. (powód zgłosił się z zawrotami głowy i wymiotami), następne wizyty dotyczyły dolegliwości związanych z bólami kręgosłupa. W dniu 13.08.2014r. wystąpił niedowład połowiczny prawostronny i ta data jest datą początku całkowitej niezdolności do pracy.

(dowód: opinia biegłych k. 31-33).

Na skutek zgłoszonych przez pełnomocnika skarżącego zastrzeżeń do tej opinii i z uwagi na ich treść Sąd dopuścił dowód z opinii nowego zespołu biegłych lekarzy.

Biegły lekarz internista w opinii z dnia 31.01.2017r. po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską i po zbadaniu wnioskodawcy nie uznał badanego za osobę częściowo niezdolną do pracy przed 09.07.2008r. , wskazując, że ustalenie daty powstania całkowitej niezdolności do pracy leży w gestii biegłego neurologa. Biegły neurolog zaś w opinii z dnia 24.03.2017r. uznał badanego za osobę całkowicie niezdolną do pracy od 13.08.2014r. W uzasadnieniu wskazał, że za datę początku niezdolności do pracy przyjął datę hospitalizacji w oddziale neurologii tj. datę wystąpienia niedowładu prawostronnego. Biegły podkreślił, że zgłaszane przez ubezpieczonego wcześniej zawroty głowy nie powodowały objawów neurologicznych i przez wiele lat nie wymagały diagnostyki, nie ograniczały też zdolności do pracy badanego z uwagi na szybko przemijający charakter. Dopiero w 2014r. nastąpiło znaczne pogorszenie i nasilenie dolegliwości skutkujące uznaniem powoda za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

(dowód: opinia biegłego internisty k. 58, opinia neurologa k. 70)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz.887ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych bądź nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, chyba że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzny.

Zgodnie z przepisem art. 12 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 153 poz. 1227 z 2009r. ze zm.)

1. niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu,
2. całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy,
3. częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji,

Nadto w myśl art. 58 ust. 1 pkt. 5 i ustęp 2 wskazanej ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat a okres o którym mowa powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Ponadto zgodnie z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy Przepis ten ma zastosowanie do ubezpieczonego, albowiem jest on całkowicie niezdolny do pracy oraz legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w łącznym wymiarze

ponad 25 lat, w sytuacji, gdyby całkowita niezdolność powstała do dnia 23.09.2011r. tj. do dnia wejścia w życie ustępu 4 art. 58 ustawy emerytalnej (wyrok SN z 18.02.2015r. I UK 225/14)

Organ rentowy w uzasadnieniu odmowy prawa do świadczenia argumentował, że odwołujący został uznany za okresowo, całkowicie niezdolnego do pracy z zaznaczeniem, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że częściowa niezdolność powstała przed 09.07.2008r.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy ubezpieczony uznany przez organ rentowy za osobę okresowo całkowicie niezdolną do pracy stał się co najmniej częściowo niezdolny do pracy nie później niż do dnia 09 lipca 2008r. lub całkowicie do dnia 23.09.2011r. Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia tej kwestii potrzebna jest wiedza specjalna, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu: neurologii i interny. Oba zespoły biegłych w wydanych opiniach jednoznacznie stwierdziły, że wnioskodawca jest okresowo całkowicie niezdolny do pracy, jednakże niezdolność ta powstała 13 sierpnia 2014r. i brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia aby całkowita niezdolność powstała przed 23.09.2011r. lub częściowa przed 09.07.2008r

Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opinii wnioskowi, są bowiem jasne, logiczne, przekonywujące. W opinii biegli mieli na uwadze wiek wnioskodawcy, wyniki jego badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą dotychczasowego leczenia oraz stan zdrowia skarżącego stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii. W ocenie Sądu opinie nie nasuwają wątpliwości co do swojej wiarygodności. Uwzględniają w pełni tezę dowodową zawartą w postanowieniu Sądu o dopuszczeniu dowodu i znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym przez Sąd materiale dowodowym. Opinie te są jednoznaczne. Brak jest wobec tego podstaw do kwestionowania zasadności powyższych opinii. Zostały one opracowane przez specjalistów w zakresie zdiagnozowanych u odwołującej chorób, którzy posiadają odpowiednie przygotowanie i doświadczenie zawodowe

Z tego też powodu Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłych sądowych.

W niniejszej sprawie skarżący nie przedstawił żadnych argumentów, które podważałyby opinie biegłych. Nie składał zastrzeżeń do opinii wydanych przez drugi zespół biegłych.

W świetle powyższego wnioskodawca nie spełnia przesłanek koniecznych do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych przepisem art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Nie znajdując zatem podstaw do uznania odwołania wnioskodawcy, Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO B. Kurowska